

Rozważania: środa 9 tygodnia okresu zwykłego

Rozważania na środę 9
tygodnia okresu zwykłego.
Proponowane tematy to:
szczerze poszukiwanie Bożej
prawdy; wymiary wieczności;
całym sercem i całym umysłem.

03-06-2023

- Szczerze poszukiwanie Bożej
prawdy;
- Wymiary wieczności;
- Całym sercem i całym umysłem.

.....

NASZA własna historia jest w dużej mierze ukształtowana przez spotkania z innymi ludźmi: czasami są one przypadkowe, czasami zaplanowane; czasami są częścią naszej codziennej aktywności, czasem pojawiają się niespodziewanie. Spotkania te niekiedy owocują przyjaźniami, które mogą nawet zmienić nasze życie. Ewangelia opowiada o niektórych spotkaniach, jakie Jezus miał z ludźmi żyjącymi w Jego czasach. Są wśród nich prości ludzie, tacy jak Samarytanka, którym niemal przypadkowe spotkanie z Jezusem całkowicie odmieniło życie. Były też ważne postacie, takie jak Nikodem, które szukały Jezusa, aby z Nim porozmawiać z zamiarem pogłębienia swojej wiedzy o Bogu. Ale są też inni, którzy pytają Go nie tyle po to, by się uczyć, ale by znaleźć

sprzeczność między Jego nauczaniem a tym, co mówi Pismo.

Tak jest na przykład w przypadku saduceuszy, którzy nie wierzą w zmartwychwstanie i którzy podchodzą do Jezusa, aby przedstawić Mu sprawę, która przynajmniej dzisiaj wydaje się naciągana i przesadzona: jeśli mężowie kobiety, która miała ich kilku umarli, to którego z nich będzie żoną, gdy nadejdzie zmartwychwstanie? (por. Mk 12,19-23). Ci saduceusze nie mają szczerego pragnienia odkrycia prawdy; nie prowadzą dialogu z chęcią zmiany sposobu myślenia lub wyjścia z własnych schematów. Nie przyjmują do wiadomości, że „Bóg jest zawsze większy od tego, jak sobie Go wyobrażamy; dzieła, jakich dokonuje, są zaskakujące w stosunku do naszych kalkulacji; Jego działanie jest inne, zawsze, przewyższa nasze potrzeby i nasze oczekiwania; i

dlatego nie powinniśmy nigdy przestawać Go szukać i nawracać się na Jego prawdziwe oblicze”^[1].

Patrząc na postawę saduceuszy, możemy również zadać sobie pytanie: czy staram się zbliżyć do Bożej prawdy, wiedząc, że ryzykuję konieczność weryfikacji moich uprzedzeń i skorygowania moich schematów? Czy jestem otwarty na wielkość Boga, który wznosi w górę moje spojrzenie i moje czasami nieco zawile sposoby myślenia? Żadne spotkanie z Chrystusem nie pozostawia obojętnymi tych, którzy podchodzą do niego z pokorą i bez ograniczeń.

„JEZUS IM RZEKŁ: «Czyż nie dlatego jesteście w błędzie, że nie rozumiecie Pisma ani mocy Bożej? Gdy bowiem powstaną z martwych, nie będą się

ani żenić, ani za mąż wychodzić, ale będą jak aniołowie w niebie” (Mk 12,24-25). Aby wyjaśnić, że zmartwychwstanie jest zasadniczą częścią Boskiego planu i że po śmierci nie tylko dusza otrzyma życie, ale także nasze ciało, Pan dodał, że Bóg Jego ojców „nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych” (Mk 12,27).

Jednym z pytań, które człowiek zadawał sobie najczęściej w historii, było właśnie pytanie o to, co czeka nas po śmierci. W Ewangelii, w zawsze aktualnym słowie Bożym, znajdujemy odpowiedź na to pytanie. Jezus zapewnia nas, że życie nie kończy się wraz z naszą ziemską wędrówką. Jesteśmy powołani, aby być „na zawsze podobni do Boga”^[2]; jesteśmy stworzeni, aby nigdy nie umrzeć, ale mieszkać w niebie, które nie jest fizycznym miejscem nad nami, ale nowym wymiarem, w którym spełnią się nasze najgłębsze

dążenia. „Bóg zna i kocha tego pełnego człowieka, którym jesteśmy dzisiaj. Jest więc czymś nieśmiertelnym to, co rośnie i rozwija się w naszym życiu już teraz. To w naszym ciele cierpimy i kochamy, doświadczamy nadziei, radości i smutku, zmieniamy się w czasie”^[3].
—.

Dlatego św. Josemaría mówił, że możemy wykonywać wszystkie nasze czynności tutaj na ziemi, nawet te pozornie najdrobniejsze, „w perspektywie wieczności”^[4]. Za dobrze wykonaną pracą, drobnym uczynkiem czy krótką modlitwą kryje się znacznie szersza perspektywa, niż mogłoby się wydawać na pierwszy rzut oka. Nic, co robimy, nie pozostaje bezowocne; każdy czyn może przygotować nas do kontemplowania Boga twarzą w twarz w życiu wiecznym.

.....

ŚW. AUGUSTYN, poruszony
pragnieniem lepszego poznania
Boga, aby móc Go bardziej kochać,
zagłębił się w filozofię i w to, co
zostało nam objawione przez wiarę.
Mówi się, że pewnego razu
spacerował brzegiem morza,
rozmyślając o Trójcy Świętej.
Zobaczył małego chłopca, jak biegł w
kierunku brzegu i napełniał
niewielki pojemnik wodą z morza,
potem wrócił do miejsca, w którym
był wcześniej i wylał wodę do
wyżłobionej dziury w piasku.
Chłopiec powtarzał tę czynność
wielokrotnie, aż św. Augustyn
zapytał go, co robi. Wtedy wyjaśnił,
że chce opróżnić morze i przenieść
całą wodę do tego dołka. Augustyn
uświadomił mu bezsens tego
zadania, ale chłopiec odpowiedział,
że o wiele trudniej jest zrozumieć to,
co on właśnie robi: próbuje wyjaśnić
tajemnicę Boga.

„Wiara i rozum są jak dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku kontemplacji prawdy. Sam Bóg zaszczerpił w ludzkim sercu pragnienie poznania prawdy, którego ostatecznym celem jest poznanie Jego samego, aby człowiek — poznając Go i miłując — mógł dotrzeć także do pełnej prawdy o sobie”^[5]. I to jest sposób, w jaki podchodzimy do rzeczy Bożych, tak jak On nauczał lud Izraela: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem” (Mt 22, 37). „Co zostaje z twego serca, by kochać samego siebie? - pyta św. Augustyn -. Co pozostało z twojej duszy? Co pozostało z twojego umysłu? Wszystko, mówi. Ten, który dał ci wszystko, żąda od ciebie wszystkiego”^[6].

Św. Josemaria mawiał, że życie chrześcijanina naznaczone jest synowską relacją z Bogiem, a

jednocześnie pragnieniem
dogłębnego poznania Go. „A zatem -
pobożni jak dzieci, ale nie ignoranci.
Każdy bowiem, w miarę swoich
możliwości, powinien się starać
zgåbiać na serio, w sposób naukowy
naszą wiarę; to wszystko jest
teologią. Tak więc - pobożność dzieci
i pewna doktryna teologów”^[7].
Możemy zwrócić się do Najświętszej
Maryi Panny, aby pomogła nam
odnosić się z ufnością do Jej Syna, z
pragnieniem kochania Go i
poznawania coraz bardziej każdego
dnia.

.....

^[1] Franciszek, *Anioł Pański*, 11-
XII-2022

^[2] *Katechizm Kościoła Katolickiego*,
1023.

^[3] Ratzinger, J., *Współpracownicy
prawdy*.

^[4] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, punkt 239.

^[5] Św. Jan Paweł II, *Fides et Ratio*, Wprowadzenie.

^[6] Św. Augustyn, *Kazanie 34*.

^[7] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, punkt 10.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-sroda-9-tygodnia-okresu-
zwyklego/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-sroda-9-tygodnia-okresu-zwyklego/) (25-08-2025)